

Diplomacia “made in Taiwán”

Description

En relación a Taiwán, dos cuestións irritan sobremanera a Pekín. En primeiro lugar, a insistencia de Taipei en mellorar e ampliar a súa capacidade militar; en segundo lugar, as súas ambicións diplomáticas. ¿Por qué? Ambas políticas refuerzan a identidade da illa, marcan a diferenza en relación a Hong Kong e Macao, e fan naufragar a suposta infalibilidade do principio “un país, dous sistemas”, concebido desde Zhonnanhai para materializar a unificación do país.

Cuando aínda non se han cumprido os cien días de a súa toma de posesión, Chen Shui-bian, o novo presidente taiwanés, se ha lanzado a unha xira por varios países de Centroamérica e África. Até agora, a reacción de Pekín ha sido indirecta. Ayer, un inusual despacho da axencia Xinhua informaba da febril actividade diplomática desenvolvida por os dirixentes chineses, dando a entender a ínfima transcendencia da iniciativa taiwanés, mentres Jiang Zemin, desde o seu veraneo en el baneario de Beidahe, recordaba ao congresista norteamericano Bill Archer que a reanudación do diálogo entre as dúas Chinas depende única e exclusivamente do renacemento común do principio de que só poderá existir unha China.

¿Por qué Chen Shui-bian se ha decidido a dar este paso? Contrariamente, quizás, a lo esperado, en as primeiras semanas de o seu mandato desenvolveu unha estratexia apaciguadora, descartando calquera pronunciamento ou referéndum independentista e invitando a Pekín a un diálogo al máis alto nivel. Es demasiado pronto para esperar que esa política pueda dar resultados, a pesar de que tamén a coyuntura rexional “leáse Corea” favorece a aproximación bilateral. China necesita tempo para digerir o ascenso independentista en Taiwán e formular unha nova estratexia, máis realista.

Por o momento, a xira de Chen Shui-bian le alejará algo máis de Pekín pero al menos le servirá para evitar desercións. Taipei necesita disipar dúbidas e desconcertos entre os seus contados aliados diplomáticos. Si a xira en sí non é a mellor diplomacia posible para lograr un entendemento con Pekín, si al menos le servirá para consolidar o nivel de recoñecemento internacional logrado até agora -casi treinta Estados-, mínimo pero suficiente para recordarnos que Taiwán aspira a ser un membro de pleno derecho da comunidade de nacións. La incertidumbre originada por a alternancia política en a illa melloraban as perspectivas continentais de estrechar o seu cerco diplomático. Taiwán necesitará poner sobre a mesa máis diñeiro e proxectos para afianzar a súa proxección internacional. Para algunos países pobres e olvidados, as rivalidades chinesas lles ofrecen unha mínima esperanza de atención por parte do primeiro mundo. El juego de fidelidades se asemeja a una subasta: Senegal o Papúa Nueva Guinea, por exemplo, han cambiado de bando en máis de una ocasión en poucos años. Que o soberanista Chen Shui-bian perdiera algún aliado exterior en los primeiros cien días de mandato le procuraría importantes críticas en el interior e debilitaría a súa capacidade de negociación. Solo o que conserva, tiene.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

China e o mundo chinés ARQUIVO

IDIOMA

Galego

Date Created

Agosto 16, 2000

Meta Fields

Autoria : 3717

Datapublicacion : 20000816